

1.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Α) ΑΡΘΡΟ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (η νέα δικονομία των δημοσίων συμβάσεων: ακόμη μια χαμένη ευκαιρία)

- Οδηγίες 89/665 και 92/13 ΕΟΚ: αποτελεσματικές και ταχείες προσφυγές σε περίπτωση παραβίασης του παράγωγου ευρωπαϊκού δικαίου για τις δημ. Συμβάσεις ή των εθνικών διατάξεων που ενσωματώνουν αυτές τις οδηγίες
- Το ΔΕΚ έκρινε ότι τρίτοι μη επιτυγχόντες υποψήφιοι μπορούν να ζητήσουν τον έλεγχο νομιμότητας της διαδικασίας εκτέλεσης της σύμβασης.
- ΑΔΥΝΑΜΙΑ: απουσία προθεσμίας που καθιστά δυνατή την αποτελεσματική άσκηση προσφυγής μεταξύ της απόφασης για ανάθεση μιας σύμβασης και της σύναψης της σύμβασης αυτής. Για να αποφευχθεί η επίσπευση της υπογραφής της σύμβασης (course à la signature) ήταν αναγκαίο να προβλεφθεί ελάχιστη ανασταλτική προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας αναστέλλεται η σύναψη της σχετικής σύμβασης.
- Δικονομική οδηγία 2007/66/ΕΚ: προέβλεψε τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής ακόμα και μετά τη σύναψη της σύμβασης, εφόσον δεν τηρήθηκαν οι απαραίτητες διατυπώσεις διαφάνειας και προηγούμενου ανοίγματος της διαδικασίας στον ανταγωνισμό.
- Ν.2522/1997 και 2854/2000 (ενσωμάτωσαν τις οδηγίες 89/665 ΕΟΚ και 92/13 ΕΟΚ). Προβληματικοί! :
 1. Δε ρύθμισαν το σύνολο των δημόσιων συμβάσεων και των συμβάσεων παραχώρησης. Αποτέλεσμα η δημιουργία ενός περίπλοκου και ασαφούς συστήματος δικαστικής προστασίας ενόψει μάλιστα της διάκρισης μεταξύ ακυρωτικών και ουσιαστικών διαφορών.
 2. Δεν εξόπλισαν του δικαστές με τις κατάλληλες αρμοδιότητες με αποτέλεσμα την ελλιπή προστασία του ανταγωνισμού και στο πλαίσιο της κατάρτισης και της εκτέλεσης των συμβάσεων.

3. Καταστρατήγηση των προθεσμιών, λόγω κυρίως της πρακτικής του συνδυασμού της σιωπηρώς απορριπτόμενης προδικαστικής προσφυγής και των ποικίλων κοινών διοικητικών προσφυγών.
 4. Αρ. 4 ν. 2522/97= ασυλία των συμβάσεων που προκαλεί έντονες συζητήσεις για αντισυνταγματικότητα της διάταξης.
 5. Αποζημίωση (αρ. 197 και 198 ΑΚ): Ερωτήματα τόσο ως προς τον χαρακτήρα της ευθύνης (αντικειμενική ή υποκειμενική?) όσο και ως προς τον προσδιορισμό της έκτασης της αποζημίωσης.
 6. Αρ. 2 του ίδιου νόμου απαιτεί την προηγούμενη ακύρωση της ακύρωση ή αναγνώριση της ακυρότητας της παράνομης βλαπτικής πράξης=} αντίθετη προς τις συνταγματικές βάσεις της αστική ευθύνης του Δημοσίου και προς την αρχή της ισοδυναμίας που πηγάζει από το ευρωπαϊκό δίκαιο.
- Ν. 3886/2010 (αποτελεί κατά κάποιο τρόπο βελτίωση των άλλων 2 και ενσωμάτωσε την οδηγία 2007/66 ΕΚ).

❖ **Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων**

Τόσο η άσκηση όσο και η προθεσμία άσκησης κωλύουν τη σύναψη της σύμβασης, εκτός αν με την προσωρινή διαταγή ο δικαστής αποφανθεί διαφορετικά. Δεν κωλύεται όμως η πρόοδος της διαγωνιστικής διαδικασίας, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από την προσωρινή διαταγή που εκδίδεται από τον αρμόδιο δικαστή. Με την προσωρινή διαταγή ο δικαστής μπορεί να άρει την απαγόρευση σύναψης της σύμβασης, εφόσον η αίτηση είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.

Διατηρείται ο θεσμός της υποχρεωτικής προδικαστικής προσφυγής

Η προθεσμία για την άσκησή της είναι δεκαήμερη μετά τη γνώση της παράνομης

πράξης ή παράλειψης που εμποδίζει την υπογραφή της σύμβασης.

Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να δεχθεί ολικώς ή μερικώς την προδικαστική προσφυγή μετά την πάροδο της δεκαπενθήμερης προθεσμίας, έως την προτεραία της πρώτης ορισθείσας δικασίμου της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Η έλλειψη αιτιολόγησης ή η καθυστερημένη αιτιολόγηση μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα την χρηματική κύρωση στην αρμόδια αρχή.

Προθεσμία για κλητεύσεις (= όχι λιγότερο από 15 μέρες από τη συζήτηση), προθεσμία για να λάβει χώρα η εκδίκαση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων(= όχι πάνω από 30 ημέρες από την κατάθεσή της), και προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκδοθεί η απόφαση(= εντός 20 ημερών από την εκδίκασή της).

Εμμονή του νέου νόμου σε θεσμούς του προϊσχύσαντος ν.2522/97: με την επιφύλαξη του αυτόθροου ανασταλτικού αποτελέσματος αίτησης ασφαλιστικών μέτρων ως προς τη σύναψη της σχετικής σύμβασης, εάν το δικαστήριο ακυρώσει την πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής μετά τη σύναψη της σύμβασης, η τελευταία δεν θίγεται, εκτός αν πριν από τη σύναψη αυτής είχε ανασταλεί η διαδικασία κατακύρωσης του διαγωνισμού με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων ή προσωρινή διαταγή.

Αν ο ενδιαφερόμενος δεν άσκησε ή άσκησε ανεπιτυχώς την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και η σύμβαση

υπογράφηκε και ολοκληρώθηκε η εκτέλεση της πριν από τη συζήτηση του κύριου ένδικου βοηθήματος , μπορεί να καταργηθεί η σχετική δίκη κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 2 του αρ. 32 του π.δ. 19/1989. Έτσι, απομειώνεται ουσιωδώς η παροχή δικαστικής προστασίας.

❖ **Το νέο ένδικο βοήθημα για το κύρος των συμβάσεων**

Λόγοι ακύρωσης βλ. αρ 8 παρ. 1 (μη προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, ή δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αναστολής του άρθρου 5 παρ. 2 του ίδιου νόμου ή σε περίπτωση σύναψης συμφωνίας πλαισίου και εφαρμογής δυναμικού συστήματος αγορών , όταν παραβιάζονται οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από κάποια άρθρα του π.δ. 60/2007).

Αποτέλεσμα ακύρωσης: αρ. 8 παρ. 2 (αναδρομική ακυρότητα της σύμβασης και αξιώσεις των μερών διέπονται από τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού).

Από τις διατάξεις των παρ. 3 και 4 του αρ. 8 του ν. 3886/2010 προκύπτει αφενός μια στάθμιση της αρχής της νομιμότητας και του δημ. Συμφέροντος για την εκτέλεση της σύμβασης και αφετέρου η ενίσχυση του ρυθμιστικού ρόλου του διοικητικού δικαστή αναφορικά με τη διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων και την εξέλιξη της εκτέλεσης της συναφθείσας σύμβασης, ο οποίος εν τέλει μπορεί να υπερβαίνει και τις συνταγματικές και πραγματικές δυνατότητές του, καθώς καλείται να προβεί σε εκτιμήσεις σκοπιμότητας.

Προθεσμία άσκησης του ενδίκου μέσου, αρ. 8 παρ.6. Ο αποκλεισμός της δυνατότητας άσκησης του ενδίκου βοηθήματος μετά την πάροδο 6 μηνών από την επόμενη της σύναψης των συμβάσεων μπορεί να καταστεί ιδιαίτερα περιοριστικός για τη δικαστική προστασία τρίτων μη συμβαλλόμενων ανταγωνιστών, εξαιτίας της ενδεχόμενης έλλειψης δημοσίευσης ή κοινοποίησης της εν λόγω σύναψης.

Όχι αυτόθροο ανασταλτικό αποτέλεσμα της προθεσμίας και της άσκησης των ασφαλιστικών μέτρων (αρ. 8 παρ. 8)

❖ **Νέα κατανομή δικαιοδοτικών αρμοδιοτήτων**

Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση όλων των υποθέσεων που προκύπτουν από αυτόν τον νόμο εκτός από τις διαφορές που αφορούν στις αποζημιώσεις είναι το τριμελές διοικητικό εφετείο (αρ. 3 παρ 1).

Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων είναι αμετάκλητες (ενδεχόμενη αντισυνταγματικότητα γιατί ανακόπτεται η έφεση ενώπιον του ΣτΕ και μειώνονται οι δυνατότητες ενοποίησης της νομολογίας).

Η επιδιωκόμενη ταχύτητα στην άσκηση του δικαστικού ελέγχου μπορεί να μην επιτευχθεί λόγω της ενδεχόμενης συχνής προσφυγής στη δυνατότητα που δίνει ο νόμος για παραπομπή των σχετικών υποθέσεων στην τριμελή σύνθεση

B. ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΑΚΥΡΩΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΟΥΣΙΑΣ (ΟΛ. ΣΤΕ 3919/2010)

Η γενική ακυρωτική δικαιοδοσία του ΣτΕ που καθιερώνει το άρθρο 95 παρ. 1 Σ δεν αφήνεται από το συντακτικό νομοθέτη στην απόλυτη διάθεση του κοινού νομοθέτη και, συνεπώς, ο περιορισμός της δια της μεταφοράς κατηγοριών υποθέσεων προς εκδίκαση στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο από την άποψη τηρήσεως των συνταγματικών ορίων. Αντιθέτως, από τη συνδυασμένη ερμηνεία των άρθρων 94 παρ.1, 95 παρ.1 στοιχ α' και παρ. 3 Σ προκύπτει ότι μπορεί να ανατεθεί στα τ.δ.δ., όταν η διαφορά γεννάται από εκτελεστική διοικητική πράξη, μόνον ειδική αρμοδιότητα, για συγκεκριμένες κατηγορίες υποθέσεων, η φύση και η σπουδαιότητα των οποίων δεν επιβάλλει την εκδίκαση τους από το ΣτΕ.

Επιπλέον, από τον συνδυασμό των ως άνω άρθρων με τα άρθρα 26 και 43 του Συντάγματος προκύπτει ότι δεν επιτρέπεται να οργανώνεται η αρμοδιότητα των τ.δ.δ. ως εκτεινόμενη σε άσκηση πλήρους δικαιοδοσίας για την εκδίκαση κατηγοριών υποθέσεων που, κατ' εκτίμηση της φύσεως τους, επιτρεπώς μεταφέρονται σε αυτά, αφαιρούμενα από την ακυρωτική αρμοδιότητα του ΣτΕ εφόσον η άσκηση πλήρους δικαιοδοσίας από αυτά συνεπάγεται την υπεισέλευσή της δικαστικής λειτουργίας στην εκτελεστική επί θεμάτων για τα οποία αυτή είναι αποκλειστικώς αρμόδια. Με άλλα

λόγια, η μεταρρύθμιση των καν. Διοικητικών πράξεων που ρυθμίζουν δικαιώματα, υποχρεώσεις και καταστάσεις απροσώπως, από το δικαστή θα συνιστούσε θέσπιση νέας καν. Διοικητικής πράξης, για την οποία όμως αρμόδια είναι μόνο τα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 43 Σ. Άρα η μετατροπή των διαφορών αυτές σε διαφορές ουσίας θα προσέκρουε στις συνταγματικές αυτές διατάξεις διότι θα είχε ως αποτέλεσμα την άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητας των ανωτέρω διοικητικών οργάνων από τα τ.δ.δ.

**Γ. ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΔΙΚΗ- ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΣΤΕ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΝΑΣΤΟΛΩΝ 496/2011**

Άρθρα 200 έως 209 ΚΔΔ

Κυρίως δίνουμε έμφαση στο άρθρο 202 καθότι εκεί ορίζεται πότε γίνεται δεκτή αλλά και πότε είναι δυνατόν να απορριφθεί η αίτηση αναστολής.

Από τα άρθρα 20 παρ. 1, 94 και 95 Σ συνάγεται ότι ο κοινός νομοθέτης υποχρεούται να εξασφαλίζει τη δυνατότητα έννομης προστασίας έναντι των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών. Αυτή η προστασία περιλαμβάνει και την προσωρινή δικαστική προστασία, δηλαδή τη λήψη μέτρου για να αποσοβηθεί η ανεπανόρθωτη βλάβη που συνδέεται με την άμεση εκτέλεση της διοικητικής πράξης.

Ανεπανόρθωτη θεωρείται όχι μόνο η μη ανατρέψιμη, αλλά και εκείνη, της οποίας η αποκατάσταση, υπό τις συγκεκριμένες οικονομικές και λοιπές συνθήκες, είναι για τον διάδικο δυσχερής σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αδυνατεί να την επιτύχει.

Η πρόδηλη βασιμότητα του κυρίου ενδίκου βοηθήματος συντρέχει όταν αυτό βασίζεται σε πάγια νομολογία ή νομολογία της Ολ του ΣτΕ και, πάντως, όχι όταν απλώς πιθανολογείται ευδοκίμησή του.

**Δ.ΔΙΚΑΙΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ- ΣΤΕ 1/2013**

Οι αιτούντες σ' αυτήν την περίπτωση βασίστηκαν για την άσκηση της αίτησης τους στα άρθρα 53 έως 58 του ν. 4055/2012 « Δίκαιη

δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής» («Οποιοσδήποτε από τους διαδίκους...(εξαιρείται το Δημόσιο και οι εν γένει κυβερνητικοί οργανισμοί)...που έλαβε μέρος σε διοικητική δίκη, μπορεί να ζητήσει με αίτηση δίκαιη ικανοποίηση προβάλλοντας ότι η διαδικασία για την εκδίκαση της υπόθεσης καθυστέρησε αδικαιολόγητα και συγκεκριμένα ότι διήρκεσε πέραν του ευλόγου χρόνου που απαιτείται για τη διάγνωση των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που ανέκυψαν στη δίκη.». Περαιτέρω η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία 6 μηνών από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου στο ΣτΕ όπου ανατίθεται σε Σύμβουλο ή Πάρεδρο. Το δικαστήριο προκειμένου να εκτιμήσει την υπέρβαση της εύλογης διάρκειας λαμβάνει υπ' όψιν του:

- Τη συμπεριφορά των διαδίκων κατά την εξέλιξη της δίκης.
- Την πολυπλοκότητα των νομικών ζητημάτων
- Τη στάση των αρμόδιων κρατικών αρχών
- Το διακύβευμα της υπόθεσης για τον αιτούντα.

Επιπλέον, όπως προκύπτει και από τις δικονομικές διατάξεις των άρθρων 216 παρ. 1 γ' ΚΠολΔ και 73 παρ. 1 γ' ΚΔΔ κάθε ένδικο βοήθημα με το οποίο επιδιώκεται επιδίκαση χρηματικής απαιτήσεως, ασκείται απαραδέκτως λόγω αοριστίας, εάν δεν ορίζεται το ποσό της χρηματικής απαιτήσεως, ως αντικείμενο της διαφοράς, στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο. Άρα δεν επιτρέπεται η συμπλήρωση του εισαγωγικού δικογράφου με το υπόμνημα.

Ε.ΠΑΡΑΒΟΛΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ- ΣΤΕ 136/2013

« Στο πλαίσιο παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας κατά το στάδιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων παρατηρείται συχνά η παρελκυστική τακτική της υποβολής ένδικων βοηθημάτων κατά πλήρως τεκμηριωμένων και νόμιμων διοικητικών πράξεων, γεγονός το οποίο θέτει σε κίνδυνο τόσο την άμεση και αποτελεσματική παροχή παροχή δικαστικής προστασίας όσο και την έγκαιρη και συμφέρουσα ολοκλήρωση της διαγνωστικής διαδικασίας...Η πρόβλεψη του παραβόλου αναμένεται να λειτουργήσει αποτρεπτικά για την άσκηση αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων προφανώς αβάσιμων που προκαλούν την αύξηση του κόστους των διαγωνισμών και παρακωλύουν για μεγάλο χρονικό διάστημα την τελεσφόρηση αυτών...»

Αρ. 20 παρ. 1 Σ και αρ. 6 ΕΣΔΑ= δεν αποκλείουν στον κοινό νομοθέτη να θεσπίζει δικονομικές προϋποθέσεις και γενικότερα διατυπώσεις για την παροχή προστασίας από τα δικαστήρια και την πρόοδο της δίκης. Εξ άλλου, η υποχρέωση καταβολής παραβόλου αποσκοπεί στην αποτροπή άσκησης απερίσκεπτων και αστήρικτων ενδίκων μέσων και βοηθημάτων, χάριν της εύρυθμης λειτουργίας των δικαστηρίων και της αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης. Επίσης, σύμφωνα με την ενωσιακή αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ελλείπει σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας σε κάθε κράτος μέλος εναπόκειται να ρυθμίσει τις δικονομικές λεπτομέρειες των ενδίκων προσφυγών που αποσκοπούν στην προστασία των δικαιωμάτων. Σε καμία περίπτωση οι δικονομικές αυτές λεπτομέρειες δεν επιτρέπεται να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή εξαιρετικώς δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την έννομη τάξη της Ένωσης.

ΣΤ. Η ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕ- ΟΛ. ΣΤΕ 114/2012

Απλά διαβάζουμε τις προϋποθέσεις του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989 (κυρίως παράγραφοι 3 και 4). Αυτό μόνο. Τίποτ' άλλο!

Ζ. ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΣΕ ΘΕΣΗ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΕ- ΟΛ. ΣΤΕ 114/2012

Θεωρητικά στο σημείο αυτό πρέπει να δώσουμε έμφαση στη θεωρία περί γνωμοδοτήσεων και μάλιστα την αντιμετώπισή τους ως ουσιώδους τύπου για το υποστατό και κατ' επέκταση την εγκυρότητα μιας διοικητικής πράξεως. Όπως θα φανεί από την εν λόγω υπόθεση, εξεταστέα είναι η περίπτωση της υποχρεωτικής γνώμης, η οποία είναι δυνατόν να προβλέπεται είτε στο νόμο, είτε στο Σ είτε σε κάποια κανονιστική διοικητική πράξη. Πάντως το ζητούμενο είναι ότι σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται ρητώς και το αποφασίζουν όργανο προβαίνει σε έκδοση της συγκεκριμένης διοικητικής πράξης χωρίς προηγουμένως να έχει λάβει τη γνώμη κάποιου γνωμοδοτικού οργάνου, τότε ο θιγόμενος έχει τη δυνατότητα ακύρωσης της ατομικής διοικητικής πράξης για το λόγο ότι λείπει ο ουσιώδης τύπος.

Συγκεκριμένα το άρ. 49 του ΚΟΔΚΔΛ στην παρ. 3 περ.α) ορίζει ότι προκειμένου το υπουρ. Συμβούλιο προκειμένου να προτείνει την έκδοση π.δ. περί των προαγωγών των αναφερόμενων δικαστικών λειτουργών πρέπει να έχει τη γνώμη της διάσκεψης των προέδρων της Βουλής

(μάλιστα αξίζει να σημειωθεί ότι ο νόμος χρησιμοποιεί έγκλιση οριστική «ζητείται»).

Τι γίνεται όμως στην περίπτωση που οι υποψήφιοι για την προαγωγή ακούστηκαν ενώπιον της Διασκ. Των Προέδρων της Βουλής, αλλά το τελευταίο όργανο δεν εξέφρασε τη γνώμη του?

Αρχικά η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η διάταξη που προβλέπει τη λήψη γνώμης από το εν λόγω όργανο αντιβαίνει στο αρ. 90 παρ. 5 αφενός μεν γιατί αποκλείει τη γνωμοδοτική διαδικασία, αφετέρου δε γιατί η επιλογή προβλέπεται να γίνεται εγ' άπαξ και όχι κατά στάδια. Επιπλέον, προκειμένου να αποφασίσει το γνωμοδοτικό όργανο, σύμφωνα με το νόμο, θα πρέπει ή να υπάρξει ομοφωνία ή πλειοψηφία των 4/5 των μελών της. Εδώ το όργανο δε διατύπωσε καθόλου γνώμη.

Γενικά, η πλειοψηφία είπε το εξής: Το ίδιο το άρθρο 90 παρ. 5 δεν αποκλείει σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα του τη γνωμοδοτική διαδικασία και πολύ περισσότερο η διαδικασία να περατώνεται μετά από τη διαδοχή 2 σταδίων (προεπιλογή-τελική επιλογή).

Ειδικότερα, ο Ράντος διατύπωσε την εξής γνώμη: Δεν μπορεί να μη θεωρηθεί ότι δεν υπήρξε έκφραση γνώμης. Συγκεκριμένα, ακόμη και η μη ύπαρξη απαρτίας συνιστά εκφορά γνώμης και αυτό απορρέει από τη φύση του πολιτεύματος ως κοινοβουλευτικού, όπου οι βουλευτές σύμφωνα με το άρθρο 60 παρ.1 έχοντας απεριόριστο το δικαίωμα ψήφου και γνώμης κατά συνείδηση, μπορούν να την εκφράζουν μη συμμετέχοντας στις διαδικασίες.

Προσωπικά, θεωρώ ότι αυτή η άποψη είναι αρκετά γενικευμένη, καθώς είναι άλλο ζήτημα η έκφραση κάποιας άποψης πάνω σε ένα ζήτημα γενικότερης πολιτικής υφής και σημασίας από τους εκπροσώπους του Έθνους και άλλο ζήτημα η λήψη απόφασης για ένα ζήτημα αυστηρά διοικητικό από τη μία (στελέχωση και ανανέωση του προσωπικού των Ανώτατων Δικαστηρίων) και δικαστικό από την άλλη (ορθή λειτουργία των δικαστηρίων). Σε κάθε άλλη περίπτωση η έκφραση της γνώμης κατ' αυτόν τον τρόπο ίσως υπέκρυπτε πολιτικές σκοπιμότητες όσον αφορά στη στελέχωση του δικαστικού κλάδου. Συνεπώς, θα μπορούσε κάποιος να πει ότι θα ανέκλυτε παραβίασης των ορίων που θέτει το Σ στο άρθρο 26.

**Η. ΕΙΔ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΡ.88 ΠΑΡ. 2 Σ (ΜΕΙΩΣΗ
ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ) (λεγόμενη απόφαση «ΤΑ
ΚΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΑ»)**

- Ν.4093/2012= προβλέπει την αναδρομική μείωση των δικαστικών λειτουργών (αρ. 13 και 14)
- Αρ. 88 παρ. 2= δικαστήριο αρμόδιο για τις μισθολογικές και συνταξιοδοτικές διαφορές των δικαστικών λειτουργών. Μετά την επίλυση του ζητήματος μπορεί αυτό το δικαστήριο να παραπέμψει για περαιτέρω εκδίκαση την υπόθεση είτε στο ΕλΣ είτε στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο.
- Ανεξαρτησία της δικαιοσύνης η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών (αρ. 87 Σ) (έτσι επιτυγχάνεται και η ισοτιμία της δικαστικής λειτουργίας με τις άλλες 2). Εγγύηση της ανεξαρτησίας των δικαστών είναι και η ιδιαίτερη μισθολογική μεταχείριση τους.
- Αδυναμία των δικαστικών οργάνων να επέμβουν εκ των προτέρων στη ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν το μισθολογικό, φορολογικό και συνταξιοδοτικό τους καθεστώς. Εξαρτώνται ουσιαστικά από την απόφαση του Ειδ. Δικαστηρίου και από τη σύμφωνη με αυτήν την απόφαση δράση της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας, χωρίς να αποκλείονται περαιτέρω δικαστικοί αγώνες (τους κακόμοιρους!!)
- Η μείωση των αποδοχών πρέπει να επιβάλλεται από λόγους δημόσιου συμφέροντος και να είναι σύμφωνες προς την αρχή της αναλογικότητας (ψέματα λένε...γενικά όποιος βάζει χέρι στους δικαστές είναι άδικος!)
- Ο νομοθέτης μετά τη θέσπιση του μέτρου των μειώσεων δεν εξέτασε την επίπτωση που μπορεί να είχε στη λειτουργία της δικαιοσύνης, καθότι οι δικαστές αποτελούν όχι έμμεσα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας αλλά άμεσα όργανα της τρίτης εκτελεστικής εξουσίας (γι' αυτό το λόγο είναι συνταγματικά γαμάτοι!).
- Η αδυναμία των δικαστικών λειτουργών να εκπληρώσουν τις φορολογικές υποχρεώσεις τους πέραν του γεγονότος ότι ενέχει μεγαλύτερη ηθική απαξία από εκείνη των υπόλοιπων πολιτών, μπορεί να προκαλέσει και την ανησυχία των τελευταίων ως προς την ικανότητά τους να ασκήσουν με ανεξαρτησία τα καθήκοντά τους (χαχαχαχαχαχαχα!).

- Η αναδρομική μείωση των αποδοχών τους θεωρείται ανεπίτρεπτη επέμβαση στην ήδη κτηθείσα περιουσία τους και δημιουργεί ένα καθεστώς αβεβαιότητας.
- Σπυρόπουλος: Ο εκκαθαριστής των αποδοχών των βουλευτών αλλά και η Βουλή με απόφασή της, κατ' άρθρο 63 του Συντάγματος να αναπροσαρμόσει τις αποδοχές των βουλευτών σε ύψος τέτοιο που να μη διαταράσσει την αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχειρίσεως των δικαστών και την αρχή της ισότητας (τράβα πες το στη Βουλή αυτό και θα το ψηφίσουν αμέσως!!!)